ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນາຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 03 /99/ສພຊ.

ວັນທີ 3 ເມສາ 1999

ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ຜັງເມືອງ

ພາກທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1. ໜ້າທີ່ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ຜັງເມືອງ

ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ຜັງເມືອງ ກຳນົດຫລັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ,ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ, ການກໍ່ສ້າງ ແລະ ການປຸກສ້າງໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ແລະ ລະດັບທ້ອງຖິ່ນໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມນະໂຍບາຍແລະກົດໝາຍ ແນໃສ່ພັດທະນາຕົວເມືອງໃຫ້ໄປຕາມທິດທາງຂອງແຜນການພັດທະນາເສດຖະກິດ - ສັງຄົມ, ຮັບປະກັນທຸກການເຄື່ອນໄຫວຂອງສັງຄົມໃນຕົວເມືອງໃຫ້ມີຄວາມສະຫງົບ, ຄວາມປອດໄພ ແລະ ມີຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ, ມີສຸຂານາໄມ, ມີຄວາມສີວິໄລ, ຮັກສາບູຮານສະຖານ, ສະຖາປັດຕະຍະກຳຂອງພື້ນຖານວັດທະນະທຳ ທັງຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມແລະທິວທັດທຳມະຊາດ.

ມາດຕາ 2. ການຜັງເມືອງ

ການຜັງເມືອງ ແມ່ນການຈັດສັນ ແລະ ພັດທະນາຕົວເມືອງ ລວມທັງການວາງລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການທາງດ້ານບໍລິຫານ,ເຕັກນິກ,ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມໃຫ້ກົມກຽວກັນ,ສົມເຫດສົມຜົນ ແລະສອດຄ່ອງກັບການຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ຜັງເມືອງປະກອບດ້ວຍແຜນຜັງ, ບົດວິພາກ ແລະລະບຽບການກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງຕົວເມືອງ.

ມາດຕາ 3. ຕົວເມືອງ

ຕົວເມືອງ ຕາມກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແມ່ນສະຖານທີ່ດຳລົງຊີວິດຂອງຊຸມຊົນ ຕາມລັກສະນະດັ່ງນີ້ :

- ເປັນທີ່ຕັ້ງ ນະຄອນຫລວງຂອງປະເທດ, ກຳແພງນະຄອນ, ເທດສະບານແຂວງ,ເທດສະບານເຂດພິເສດ, ເທດສະບານເມືອງ, ເຂດຈຸດສຸມເສດຖະກິດ - ສັງຄົມ;
- ມີປະຊາກອນໜາແໜ້ນພໍສົມຄວນ;
- ມີລະບົບສາທາລະນະປະໂຫຍດ ແລະ ສາທາລະນູປະໂພກ ເຊັ່ນ : ຖະໜົນຫົນທາງ,ລະບົບລະບາຍນ້ຳ,ໂຮງໝໍ,ໂຮງຮຽນ,ເດີ່ນກິລາ,ສວນສາທາລະນະ,ນ້ຳປະປາ,ໄຟຟ້າ,ໂທລະສັບ ແລະ ອື່ນໆ.

ຕົວເມືອງ ແບ່ງອອກເປັນ ສາມລະດັບຄື :

1. ຕົວເມືອງທີ່ຂຶ້ນກັບສູນກາງ;
2. ຕົວເມືອງທີ່ຂຶ້ນກັບແຂວງ,ກຳແພງນະຄອນ ແລະ ເຂດພິເສດ;
3. ຕົວເມືອງທີ່ຂຶ້ນກັບເມືອງ.

ມາດຕາ 4. ຫລັກການຂອງການວາງຜັງເມືອງ

ການວາງຜັງເມືອງ ຕ້ອງວາງເປັນລະບົບ ແລະ ມີການປະສານສົມທົບຢ່າງກົມກຽວກັນ ລະຫວ່າງ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ປະຊາຊົນ.

ການວາງຜັງເມືອງຕ້ອງໃຫ້ແທດເໝາະກັບລະດັບການຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງແຕ່ລະບໍລິເວນ, ຮັບປະກັນ ຄວາມສະຫງົບ, ຄວາມປອດໄພ, ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ, ມີສຸຂານາໄມ, ຄວາມສະດວກ, ຄວາມສະອາດ, ຄວາມສວຍງາມ ແລະ ມູນເຊື້ອວັດທະນະທຳຂອງບັນດາເຜົ່າ, ຂອງຊາດແລະສິ່ງແວດລ້ອມ.

ຜັງເມືອງລະດັບຕົວເມືອງ ຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບຜັງເມືອງລະດັບແຂວງ, ຜັງເມືອງລະດັບແຂວງຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບຜັງເມືອງລະດັບພາກ ແລະ ຜັງເມືອງລະດັບພາກຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບຜັງເມືອງລະດັບຊາດ.

ມາດຕາ 5. ພັນທະໃນການປະຕິບັດຜັງເມືອງ

ບຸກຄົນແລະການຈັດຕັ້ງ ນັບທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດທີ່ຢູ່ ສປປລາວ ລ້ວນແຕ່ມີພັນທະໃນການປະຕິບັດຜັງເມືອງ ທີ່ວາງອອກ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ພາກທີ II
ການວາງຜັງເມືອງ

ມາດຕາ 6. ການວາງຜັງເມືອງ

ການວາງຜັງເມືອງ ມີ ສີ່ ລະດັບຄື :

1. ຜັງເມືອງລະດັບຊາດ;
2. ຜັງເມືອງລະດັບພາກ;
3. ຜັງເມືອງລະດັບແຂວງ;
4. ຜັງເມືອງລະດັບຕົວເມືອງ.

ມາດຕາ 7. ການວາງຜັງເມືອງລະດັບຊາດ

ການວາງຜັງເມືອງລະດັບຊາດ ແມ່ນການວາງທິດທາງລວມໄລຍະຍາວ ແລະ ໄລຍະກາງ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ກ່ຽວກັບການກຳນົດເຂດ ທີ່ຈະສ້າງ ແລະ ຂະຫຍາຍຕົວເມືອງ, ເຂດຈຸດສຸມດ້ານເສດຖະກິດ-ວັດທະນະທຳສັງຄົມ, ເຂດປ່າໄມ້ ແລະ ປ່າສະຫງວນ, ເຂດຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດອື່ນໆ, ເຂດປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ຕາໜ່າງເສັ້ນທາງ ແລະ ອື່ນໆ ໂດຍອີງໃສ່ຈຸດພິເສດທາງດ້ານພູມສາດ, ປະຊາກອນ, ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ, ເສດຖະກິດ ແລະ ສາຍພົວພັນລະຫວ່າງພາກສ່ວນຕ່າງໆຂອງປະເທດ.

ກະຊວງ ຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງ ເປັນຜູ້ຄົ້ນຄ້ວາສ້າງຜັງເມືອງລະດັບຊາດ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລ້ວນຳສະເໜີລັດຖະບານເພື່ອພິຈາລະນາຕົກລົງ ແລະນຳສະເໜີສະພາແຫ່ງຊາດເພື່ອພິຈາລະນາ ຮັບຮອງເອົາ.

ມາດຕາ 8. ການວາງຜັງເມືອງລະດັບພາກ

ການວາງຜັງເມືອງລະດັບພາກ ແມ່ນການວາງທິດທາງໃຫຍ່ໄລຍະຍາວ ແລະ ໄລຍະກາງໃນພາກໃດພາກໜຶ່ງຂອງປະເທດ ກ່ຽວກັບການກຳນົດເຂດ ທີ່ຈະສ້າງ ແລະ ຂະຫຍາຍຕົວເມືອງ,ເຂດຈຸດສຸມດ້ານເສດຖະກິດ-ວັດທະນະທຳສັງຄົມ, ເຂດປ່າໄມ້ແລະ ປ່າສະຫງວນ, ເຂດຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດອື່ນໆ, ເຂດປ້ອງກັນຊາດ - ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ຕາໜ່າງເສັ້ນທາງ ແລະອື່ນໆ ໂດຍອີງໃສ່ຈຸດພິເສດທາງດ້ານພູມສາດ, ປະຊາກອນ, ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ, ເສດຖະກິດ ແລະມີລັກສະນະລະອຽດກວ່າຜັງເມືອງລະດັບຊາດ.

ກະຊວງຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະກໍ່ສ້າງ ເປັນຜູ້ຄົ້ນຄ້ວາສ້າງຜັງເມືອງລະດັບພາກ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລ້ວນຳສະເໜີລັດຖະບານ ເພື່ອພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາ.

ມາດຕາ 9. ການວາງຜັງເມືອງລະດັບແຂວງ

ການວາງຜັງເມືອງລະດັບແຂວງ ແມ່ນການວາງທິດທາງຕົ້ນຕໍໄລຍະຍາວ ແລະໄລຍະກາງ ໃນຂອບເຂດແຂວງໃດແຂວງໜຶ່ງຂອງປະເທດ ກ່ຽວກັບການກໍານົດເຂດທີ່ຈະສ້າງ ແລະຂະຫຍາຍຕົວເມືອງ,ເຂດຈຸດສຸມດ້ານເສດຖະກິດ-ວັດທະນະທໍາສັງຄົມ, ເຂດປ່າໄມ້ ແລະ ປ່າສະຫງວນ, ເຂດຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດອື່ນໆ,ຕາໜ່າງເສັ້ນທາງ, ເຂດປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບແລະອື່ນໆ ໂດຍອີງໃສ່ຈຸດພິເສດທາງດ້ານພູມສາດ, ປະຊາກອນ, ຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ, ເສດຖະກິດ ແລະມີລັກສະນະລະອຽດກ່ວາຜັງເມືອງລະດັບພາກ.

ກະຊວງຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະກໍ່ສ້າງ ເປັນຜູ້ຄົ້ນຄ້ວາສ້າງຜັງເມືອງລະດັບແຂວງໂດຍປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອໍານາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລ້ວນໍາສະເໜີລັດຖະບານ ເພື່ອພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາ.

ມາດຕາ 10 ການວາງຜັງເມືອງລະດັບຕົວເມືອງ

ການວາງຜັງເມືອງລະດັບຕົວເມືອງ ແມ່ນການກໍານົດພື້ນທີ່ດິນກ່ຽວກັບການສ້າງ ແລະຂະຫຍາຍຕົວເມືອງ ໂດຍຈັດສັນເປັນເຂດທີ່ຢູ່ອາໄສ,ເຂດສໍານັກງານອົງການ, ເຂດກະສິກໍາ, ເຂດອຸດສາຫະກໍາ, ເຂດການຄ້າ ແລະການບໍລິການ, ເຂດເສັ້ນທາງຄົມມະນາຄົມແລະການຂົນສົ່ງ, ເຂດວັດທະນະທໍາ ແລະກິລາ, ສວນສາທາລະນະ, ເຂດປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ເຂດສາທາລະນະປະໂຫຍດ, ສາທາລະນູປະໂພກ ແລະອື່ນໆ.

ກະຊວງ ຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງ ເປັນຜູ້ຄົ້ນຄ້ວາສ້າງຜັງເມືອງລະດັບຕົວເມືອງໃຫຍ່ທີ່ຂຶ້ນກັບສູນກາງ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ອໍານາດການປົກຄອງແຂວງ, ກໍາແພງນະຄອນ ຫລືເຂດພິເສດ ແລະນໍາໄປປຶກສາຫາລືຄໍາຄິດຄໍາເຫັນຂອງປະຊາຊົນ ແລ້ວນໍາສະເໜີລັດຖະບານ ເພື່ອພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາ.

ອໍານາດການປົກຄອງແຂວງ, ກໍາແພງນະຄອນ ຫລື ເຂດພິເສດ ເປັນຜູ້ຄົ້ນຄ້ວາ ສ້າງຜັງເມືອງລະດັບຕົວເມືອງທີ່ຂຶ້ນກັບແຂວງ ກໍາແພງນະຄອນ ຫລື ເຂດພິເສດ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ນໍາໄປປຶກສາຫາລືຄໍາຄິດຄໍາເຫັນຂອງປະຊາຊົນ ແລ້ວນໍາສະເໜີ ກະຊວງ ຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງ ເພື່ອພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາ.

ອໍານາດການປົກຄອງເມືອງ ເປັນຜູ້ຄົ້ນຄ້ວາ ສ້າງຜັງເມືອງລະດັບຕົວເມືອງ ທີ່ຂຶ້ນກັບເມືອງ, ເຂດຈຸດສຸມທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມທີ່ຂຶ້ນກັບເມືອງ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະນໍາໄປປຶກສາຫາລືຄໍາຄິດຄໍາເຫັນ ຂອງປະຊາຊົນ ແລ້ວນໍາສະເໜີອໍານາດການປົກຄອງແຂວງ, ກໍາແພງນະຄອນ ຫລືເຂດພິເສດ ເພື່ອພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາ.

ພາກທີ III
ລະບຽບການຜັງເມືອງ

ໝວດທີ 1
ລະບຽບການນຳໃຊ້ ທີ່ດິນຜັງເມືອງ ແລະ ການປຸກສ້າງ

ມາດຕາ 11. ທີ່ດິນຜັງເມືອງ

ທີ່ດິນຜັງເມືອງ ແມ່ນຂອບເຂດພື້ນທີ່ດິນ ຊຶ່ງກຳນົດໄວ້ສຳລັບການ ວາງແຜນຜັງເມືອງ ເພື່ອພັດທະນາໃຫ້ເປັນຕົວເມືອງ. ຂອບເຂດພື້ນທີ່ດິນວາງແຜນຜັງເມືອງ ປະກອບດ້ວຍທີ່ດິນຂອງລັດ, ຂອງລວມໝູ່, ຂອງການຈັດຕັ້ງອື່ນ ຫລື ຂອງບຸກຄົນ.

ມາດຕາ 12 . ການສະຫງວນ/ຫລືໂອນທີ່ດິນ

ລັດມີສິດສະຫງວນ ຫລືໂອນທີ່ດິນ ເພື່ອມາຮັບໃຊ້ຜົນປະໂຫຍດລວມ ແລະການພັດທະນາໃນອະນາຄົດ ເຊັ່ນ : ການສ້າງເຂດຊຸມຊົນໃໝ່, ຖະໜົນຫົນທາງ, ເຂດອຸດສາຫະກຳ, ເຂດກະສິກຳ, ເຂດປ່າສະຫງວນ,ເຂດທ່ອງທ່ຽວ, ເຂດປ້ອງກັນຊາດ - ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະອື່ນໆ.

ການໂອນທີ່ດິນ ຂອງການຈັດຕັ້ງ ຫລື ບຸກຄົນ ທີ່ມີການພັດທະນາແລ້ວ ເພື່ອມາຮັບໃຊ້ສາທາລະນະປະໂຫຍດນັ້ນ ລັດຈະຕ້ອງທົດແທນຄືນຕາມຄວາມເໝາະສົມ.

ມາດຕາ 13. ການແບ່ງເຂດທີ່ດິນຜັງເມືອງ

ຜັງເມືອງຂອງຕົວເມືອງ ປະກອບດ້ວຍ ເຂດຕ່າງໆດັ່ງນີ້ : ເຂດທີ່ພັກພາອາໄສ, ເຂດສຳນັກງານອົງການ, ເຂດການຄ້າ, ການບໍລິການ, ເຂດສວນສາທາລະນະ, ເຂດອະນຸລັກມໍລະດົກ, ເຂດວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ, ເຂດທ່ອງທ່ຽວ, ເຂດກະສິກຳ,ເຂດອຸດສະຫະກຳ, ເຂດປ້ອງກັນຊາດ -ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະ ອື່ນໆ.

ທີ່ດິນຜັງເມືອງລະດັບຕົວເມືອງ ແບ່ງອອກ ດັ່ງນີ້ :

ຕົວເມືອງຫລືເທດສະບານທີ່ຂຶ້ນກັບສູນກາງ ຫລືຂຶ້ນກັບແຂວງ ຊຶ່ງແບ່ງອອກເປັນ ສີ່ ເຂດຄື :

1. ເຂດໃຈກາງຕົວເມືອງ;
2. ເຂດອ້ອມໃຈກາງຕົວເມືອງ;
3. ເຂດຊານເມືອງ;
4. ເຂດຂະຫຍາຍຕົວເມືອງ.

ຕົວເມືອງ ຫລື ເທດສະບານທີ່ຂຶ້ນກັບເມືອງ ແບ່ງອອກເປັນ ສອງເຂດ ຄື :

1. ເຂດໃຈກາງຕົວເມືອງ;
2. ເຂດຂະຫຍາຍຕົວເມືອງ.

ມາດຕາ 14. ເຂດໃຈກາງຕົວເມືອງ

ເຂດໃຈກາງຕົວເມືອງແມ່ນເຂດທີ່ມີຄວາມໜາແໜ້ນດ້ານສິ່ງກໍ່ສ້າງ ແລະດ້ານປະຊາກອນສູງກວ່າເຂດອື່ນ ມີລະບົບສາທາລະນະປະໂຫຍດ ແລະສາທາລະນູປະໂພກຄົບຊຸດ ທັງເປັນສູນການຄ້າ, ການບໍລິການ, ການດຳເນີນທຸລະກິດອື່ນໆ. ຍົກເວັ້ນການດຳເນີນກິດຈະການໂຮງງານອຸດສາຫະກຳທັງສາມລະດັບ ຫລືສາງທີ່ມີເນື້ອທີ່ກວ້າງຂວາງ.

ເຂດໃຈກາງຕົວເມືອງ ປະກອບດ້ວຍທີ່ດິນສຳລັບປຸກສ້າງທີ່ຢູ່ອາໄສ,ສະຖານທີ່ການຄ້າ, ການບໍລິການ ສຳນັກງານອົງການ ແລະອື່ນໆ.

ມາດຕາ 15. ເຂດອ້ອມໃຈກາງຕົວເມືອງ

ເຂດອ້ອມໃຈກາງຕົວເມືອງ ແມ່ນເຂດທີ່ມີຄວາມໜາແໜ້ນ ຂອງສິ່ງກໍ່ສ້າງ ແລະດ້ານປະຊາກອນຕ່ຳກວ່າເຂດໃຈກາງຕົວເມືອງ, ມີເຂດຂຽວ ແລະມີລະບົບສາທາລະນະປະໂຫຍດ ແລະສາທາລະນູປະໂພກ ທັງເປັນເຂດການຄ້າ, ການບໍລິການ, ການດຳເນີນທຸລະກິດອື່ນໆ. ຍົກເວັ້ນການດຳເນີນກິດຈະການໂຮງງານອຸດສາຫະກຳ ລະດັບໜຶ່ງ ແລະ ລະດັບສອງ.

ເຂດອ້ອມໃຈກາງຕົວເມືອງ ປະກອບດ້ວຍທີ່ດິນ ສຳລັບປຸກສ້າງທີ່ຢູ່ອາໄສ, ສະຖານທີ່ການຄ້າ, ການບໍລິການ, ສຳນັກງານອົງການ, ສະໜາມກິລາ, ສວນສາທາລະນະ, ສະຖານທີ່ວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ ແລະອື່ນໆ.

ມາດຕາ 16. ເຂດຊານເມືອງ

ເຂດຊານເມືອງ ແມ່ນເຂດທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບເຂດອ້ອມໃຈກາງຕົວເມືອງ,ເປັນເຂດທີ່ມີຄວາມໜາແໜ້ນ ຂອງສິ່ງກໍ່ສ້າງ ຕ່ຳກວ່າເຂດອ້ອມຮອບໃຈກາງຕົວເມືອງ, ມີກິດຈະການກະສິກຳ, ຫັດຖະກຳແລະໂຮງງານອຸດສາຫະກຳລະດັບສອງ ແລະລະດັບສາມ ລວມທັງມີເຂດຫວ່າງເປົ່າຫລາຍສົມຄວນ.

ເຂດຊານເມືອງ ປະກອບດ້ວຍທີ່ດິນສຳລັບປຸກສ້າງທີ່ຢູ່ອາໄສ, ສຳນັກງານອົງການ,ສະຖານທີ່ການຫັດຖະກຳ, ອຸດສະຫະກຳຂະໜາດນ້ອຍ ແລະຂະໜາດກາງ ລວມທັງສາງທີ່ມີເນື້ອທີ່ກວ້າງ ຂວາງ ແລະ ອື່ນໆ.

ມາດຕາ 17. ເຂດຂະຫຍາຍຕົວເມືອງ

ເຂດຂະຫຍາຍຕົວເມືອງ ແມ່ນ ເຂດ ທີ່ຕໍ່ຈາກເຂດຊານເມືອງອອກໄປ ຊຶ່ງຈັດສັນໄວ້ເພື່ອຮັບປະກັນການຂະຫຍາຍຂອງຕົວເມືອງ,ການເພີ້ມຂຶ້ນຂອງປະຊາກອນ ແລະກິດຈະການເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ.

ເຂດຂະຫຍາຍຕົວເມືອງ ປະກອບດ້ວຍທີ່ດິນ ສໍາລັບປຸກສ້າງທີ່ຢູ່ອາໄສ, ສະຖາບັນການສຶກສາ, ສະໜາມບິນ, ການຄ້າ, ການບໍລິການ,ການຫັດຖະກໍາ, ກິດຈະການໂຮງງານອຸດສະຫະກໍາລະດັບໜຶ່ງ, ການຂົນສົ່ງ ລວມທັງທີ່ດິນສໍາລັບກະສິກໍາ, ປ່າໄມ້ເພື່ອການພັກຜ່ອນ, ທ່ອງທ່ຽວ ແລະອື່ນໆ.

ມາດຕາ 18. ຕົວເມືອງ/ຫລື ເທດສະບານທີ່ຂຶ້ນກັບເມືອງ

ເຂດໃຈກາງຕົວເມືອງ ຫລືເທດສະບານທີ່ຂຶ້ນກັບເມືອງ ແມ່ນມີລັກສະນະຄ້າຍຄືກັນກັບເຂດອ້ອມໃຈກາງຕົວເມືອງທີ່ຂຶ້ນກັບສູນກາງ ຫລືແຂວງ.

ເຂດໃຈກາງຕົວເມືອງ ຫລືເທດສະບານທີ່ຂຶ້ນກັບເມືອງປະກອບດ້ວຍທີ່ດິນສໍາລັບປຸກສ້າງທີ່ຢູ່ອາໄສ,ສໍານັກງານອົງການ,ການຄ້າ, ການບໍລິການ, ກິດຈະການຫັດຖະກໍາ, ກະສິກໍາ,ອຸດສາຫະກໍາຂະໜາດນ້ອຍ, ຂະໜາດກາງ ແລະອື່ນໆ.

ເຂດຂະຫຍາຍຕົວເມືອງ ແມ່ນເຂດທີ່ຈັດສັນໄວ້ເພື່ອຮັບປະກັນການຂະຫຍາຍຂອງຕົວເມືອງ ແລະ ການເພີ້ມຂຶ້ນຂອງປະຊາກອນ ແລະ ກິດຈະການເສດຖະກິດ - ສັງຄົມ.

ເຂດຂະຫຍາຍຕົວເມືອງປະກອບດ້ວຍທີ່ດິນສໍາລັບປຸກສ້າງທີ່ຢູ່ອາໄສ, ສະຖາບັນການສຶກສາ,ສະໜາມບິນ, ການຄ້າ, ການບໍລິການ, ການຫັດຖະກໍາ, ກິດຈະການໂຮງງານອຸດສາຫະກໍາລະດັບໜຶ່ງ, ການຂົນສົ່ງ, ລວມທັງທີ່ດິນ ສໍາລັບກະສິກໍາ, ປ່າໄມ້ ເພື່ອການພັກຜ່ອນ, ທ່ອງທ່ຽວ ແລະອື່ນໆ.

ມາດຕາ 19. ການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນຜັງເມືອງ

ການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນຜັງເມືອງຕ້ອງໃຫ້ຖືກຕ້ອງກັບປະເພດທີ່ດິນຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ.

ທີ່ຢູ່ອາໄສ ແລະສໍານັກງານອົງການ ແມ່ນເລັ່ງໃສ່ປຸກສ້າງ ໃນເຂດທີ່ເປັນດິນໂນນ.

ຮ້ານຄ້າ, ສະຖານທີ່ບໍລິການ ແລະທຸລະກິດອື່ນໆ ຕາມຫລັກການ ແມ່ນປຸກສ້າງໃນເຂດຊຸມຊົນທີ່ມີການພົວພັນດ້ານທຸລະກິດ, ຂົນສົ່ງເຂົ້າ - ອອກ ສະດວກສະບາຍ. ທຸກກິດຈະການກໍ່ສ້າງເພື່ອຮັບໃຊ້ມວນຊົນ ຕ້ອງມີສະຖານທີ່ຈອດລົດ.

ທີ່ດິນກະສິກໍາຕ້ອງກໍານົດໃສ່ບ່ອນທີ່ຮາບພຽງ, ດິນເນີນ ແລະ ສະຫງວນໄວ້ສໍາລັບການຜະລິດກະສິກໍາ.

ກິດຈະການອຸດສາຫະກໍາ ແມ່ນໃຫ້ດໍາເນີນການກໍ່ສ້າງໃນບ່ອນທີ່ບໍ່ມີຊຸມຊົນແອອັດ, ມີສະຖານທີ່ກວ້າງຂວາງ, ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ ແລະສິ່ງແວດລ້ອມ.

ໝວດທີ 2

ການຈັດສັນເຂດລະອຽດ

ມາດຕາ 20. ການຈັດສັນເຂດລະອຽດ

ນອກຈາກສີ່ເຂດທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 13 ເທິງນີ້ ແລ້ວຍັງຈະຕ້ອງໄດ້ຈັດສັນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນສຳລັບການປຸກສ້າງແລະກໍ່ສ້າງ ໃຫ້ເປັນເຂດລະອຽດຕື່ມອີກ ຊຶ່ງປະກອບມີສາມປະເພດ ຄື :

1. ການຈັດສັນເຂດທີ່ດິນສະເພາະໃນຕົວເມືອງ;
2. ການຈັດສັນຄຸ້ມຄືນໃໝ່;
3. ການຈັດສັນຕອນດິນ.

ມາດຕາ 21. ການຈັດສັນເຂດທີ່ດິນສະເພາະໃນຕົວເມືອງ

ການຈັດສັນເຂດທີ່ດິນສະເພາະໃດໜຶ່ງໃນຕົວເມືອງ ແມ່ນການຈັດສັນທີ່ດິນສະເພາະ ທີ່ຢູ່ໃນຂອບເຂດພື້ນທີ່ດິນຈຳກັດໃດໜຶ່ງຂອງຜັງເມືອງ ເພື່ອສ້າງ ແລະຂະຫຍາຍລະບົບສາທາລະນະປະໂຫຍດ ແລະ ສາທາລະນູປະໂພກ ແລະກິດຈະການເສດຖະກິດ-ສັງຄົມອື່ນໆ.

ຜັງເມືອງໜຶ່ງອາດຈະມີແຜນຈັດສັນເຂດທີ່ດິນສະເພາະ ອັນໜຶ່ງ ຫລື ຫລາຍອັນແລ້ວແຕ່ຄວາມຈຳເປັນ.

ມາດຕາ 22. ການຈັດສັນຄຸ້ມຄືນໃໝ່

ການຈັດສັນຄຸ້ມຄືນໃໝ່ ແມ່ນການຈັດສັນ, ປັບປຸງບູລະນະຄຸ້ມທີ່ບໍ່ໄດ້ມາດຕະຖານຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການນຳໃຊ້ທີ່ດິນຂອງເຂດທີ່ມີຜັງເມືອງ.

ມາດຕາ 23. ການຈັດສັນຕອນດິນ

ການຈັດສັນຕອນດິນ ແມ່ນການຈັດແບ່ງຕອນດິນເພື່ອຮັບປະກັນ ໃຫ້ຕົວເມືອງມີຄວາມສະຫງົບ, ຄວາມປອດໄພ, ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ, ຄວາມສວຍງາມ, ຄວາມສະດວກ ແລະໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມຜັງເມືອງ.

ໝວດທີ 3
ຕົວເມືອງທີ່ສ້າງຕັ້ງກ່ອນມີຜັງເມືອງ, ທີ່ບໍ່ມີຜັງເມືອງ ແລະຕົວເມືອງ ທີ່ສ້າງຂຶ້ນໃໝ່

ມາດຕາ 24. ຕົວເມືອງທີ່ສ້າງຕັ້ງກ່ອນມີຜັງເມືອງ

ການວາງແຜນຜັງເມືອງ ສຳລັບຕົວເມືອງທີ່ສ້າງຕັ້ງກ່ອນມີຜັງເມືອງ ຕ້ອງອີງໃສ່ສະພາບຕົວຈິງຂອງຕົວເມືອງນັ້ນ ໂດຍຄຳນຶງເຖິງສິ່ງກໍ່ສ້າງທີ່ມີຄຸນຄ່າທາງດ້ານສະຖາປັດຕະຍະກຳ ແລະ ວັດທະນະທຳທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ, ຊຶ່ງແບ່ງເປັນ ສາມຢ່າງ ຄື :

1. ສິ່ງທີ່ຄວນຮັກສາໄວ້;
2. ສິ່ງທີ່ຄວນປັບປຸງໃຫມ່;
3. ສິ່ງທີ່ຄວນກໍ່ສ້າງຂຶ້ນໃໝ່.

ມາດຕາ 25. ຕົວເມືອງທີ່ບໍ່ມີຜັງເມືອງ

ສຳລັບຕົວເມືອງທີ່ຍັງບໍ່ທັນມີຜັງເມືອງນັ້ນ ຕ້ອງມີແຜນການສຳຫລວດອອກແບບຜັງເມືອງ. ສ່ວນການປຸກສ້າງ ແລະ ກໍ່ສ້າງ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລະບຽບການ ທີ່ກະຊວງ ຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງ ວາງອອກ.

ມາດຕາ 26. ຕົວເມືອງທີ່ສ້າງຂຶ້ນໃໝ່

ສຳລັບຕົວເມືອງທີ່ຈະສ້າງຂຶ້ນໃໝ່ນັ້ນ ຕ້ອງສ້າງຜັງເມືອງກ່ອນ. ສ່ວນການປຸກສ້າງ ແລະກໍ່ສ້າງຕ່າງໆນັ້ນ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມລະບຽບການຂອງຜັງເມືອງທີ່ວາງອອກຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ໝວດທີ 4
ການອະນຸຍາດ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງພາຍຫຼັງການປຸກສ້າງ

ມາດຕາ 27. ການອະນຸຍາດປຸກສ້າງ ຫລືສ້ອມແປງໃຫຍ່

ການອອກໃບອະນຸຍາດປຸກສ້າງ ຫລືສ້ອມແປງໃຫຍ່ ແມ່ນອອກໃຫ້ທຸກກິດຈະການ ທີ່ຂໍອະນຸຍາດປຸກສ້າງ ຫລືສ້ອມແປງໃຫຍ່ ຊຶ່ງຖືກຕ້ອງກັບລະບຽບຜັງເມືອງ ເຊັ່ນ :

- ການປຸກສ້າງ;
- ການສ້ອມແປງອາຄານ (ການປ່ຽນແປງ,ການທັບມ້າງທັງໝົດ ຫລື ບາງສ່ວນ);
- ການຂຸດດິນ ຫລື ການຖົມດິນ;
- ການຕິດຕັ້ງເສົາໄຟຟ້າ, ເສົາໂທລະສັບ, ເສົາອາກາດຂະໜາດໃຫຍ່, ອ່າງເກັບນ້ຳສູງ, ຂົວຂ້າມທາງ ແລະອື່ນໆ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບການ ຂອງຜັງເມືອງວາງອອກ.

ມາດຕາ 28. ໃບຢັ້ງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງການປຸກສ້າງ ຫລືສ້ອມແປງ

ພາຍຫຼັງການປຸກສ້າງ ຫລືສ້ອມແປງສຳເລັດ ອົງການຄຸ້ມຄອງຜັງເມືອງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕ້ອງດຳເນີນການກວດກາ ເມື່ອເຫັນວ່າສິ່ງປຸກສ້າງ ຫລື ສ້ອມແປງ ນັ້ນຖືກຕ້ອງ ຕາມການອອກແບບ ແລະ ຕາມລະບຽບການຂອງຜັງເມືອງແລ້ວຈຶ່ງອອກໃບຢັ້ງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງໃຫ້.

ມາດຕາ 29. ການຄຸ້ມຄອງພາຍຫຼັງການປຸກສ້າງ ຫລືສ້ອມແປງ

ພາຍຫຼັງການປຸກສ້າງ ຫລືສ້ອມແປງແລ້ວ ອົງການຄຸ້ມຄອງຜັງເມືອງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕ້ອງໄດ້ຕິດຕາມ ແລະກວດກາຄືນ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ສິ່ງປຸກສ້າງ ຫລືສ້ອມແປງ ດັ່ງກ່າວລະເມີດລະບຽບການ ຂອງຜັງເມືອງ.

ມາດຕາ 30. ການອອກຂໍ້ກຳນົດລະອຽດ

ກະຊວງຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງໄປສະນີ ແລະກໍ່ສ້າງເປັນຜູ້ອອກຂໍ້ກຳນົດລະອຽດ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບຽບການຂອງຜັງເມືອງ.

ພາກທີ IV
ການລົງທຶນ ໃສ່ການກໍ່ສ້າງ ລະບົບສາທາລະນະປະໂຫຍດ ແລະ ສາທາລະນູປະໂພກ

ມາດຕາ 31. ຈຸດປະສົງຂອງການລົງທຶນ

ການລົງທຶນ ໃສ່ການກໍ່ສ້າງ ລະບົບສາທາລະນະປະໂຫຍດ ແລະ ສາທາລະນູປະໂພກ ແມ່ນເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແກ່ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ປັບປຸງເງື່ອນໄຂການດຳລົງຊີວິດຂອງປະຊາຊົນໃຫ້ດີຂຶ້ນ ເຊັ່ນ: ການສ້າງຖະໜົນຫົນທາງ, ລະບົບລະບາຍນ້ຳ, ນ້ຳປະປາ, ໄຟຟ້າ, ໂທລະສັບ, ສະໜາມກິລາ, ສວນສາທາລະນະ ແລະ ອື່ນໆ.

ມາດຕາ 32. ປະເພດຜູ້ລົງທຶນ

ລັດສົ່ງເສີມທຸກພາກສ່ວນເສດຖະກິດ ລົງທຶນໃສ່ການກໍ່ສ້າງ ແລະ ພັດທະນາ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 31 ເທິງນີ້ ໂດຍມີຮູບການລົງທຶນດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- ການລົງທຶນຂອງລັດ;
- ການລົງທຶນຂອງລັດກັບເອກະຊົນ ພາຍໃນຫລືຕ່າງປະເທດ;
- ການລົງທຶນຂອງລັດກັບປະຊາຊົນ;
- ການລົງທຶນຂອງລວມໝູ່;
- ການລົງທຶນຂອງເອກະຊົນພາຍໃນ ຫລືຕ່າງປະເທດ;

- ການລົງທຶນຂອງເອກະຊົນພາຍໃນກັບຕ່າງປະເທດ.

ພາກທີ V
ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການກວດກາຜັງເມືອງ

ໝວດທີ 1
ອົງການຄຸ້ມຄອງຜັງເມືອງ

ມາດຕາ 33. ອົງການຄຸ້ມຄອງຜັງເມືອງ

ອົງການຄຸ້ມຄອງຜັງເມືອງ ປະກອບມີ :

- ກະຊວງ ຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງ ;
- ພະແນກ ຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງແຂວງ, ກຳແພງນະຄອນ ແລະ ເຂດພິເສດ;
- ອົງການພັດທະນາ ແລະ ບໍລິຫານຕົວເມືອງແຂວງ, ກຳແພງນະຄອນ ແລະ ເຂດພິເສດ;
- ຫ້ອງການ ຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງເມືອງ;
- ອຳນາດການປົກຄອງບ້ານ .

ມາດຕາ 34. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງກະຊວງ ຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງ

ກະຊວງ ຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ໃນການຄຸ້ມຄອງຜັງເມືອງ ດັ່ງນີ້ :

- ວາງແຜນຍຸດທະສາດ,ສ້າງຜັງເມືອງລະດັບຊາດ, ລະດັບພາກ ແລະລະດັບແຂວງ ເພື່ອສະເໜີລັດຖະບານ;
- ວາງຂໍ້ກຳນົດ, ມາດຕະຖານເຕັກນິກ, ຫລັກການ, ລະບຽບການ, ວິທີການ ກ່ຽວກັບການວາງຜັງເມືອງ ;
- ພິຈາລະນາ ຮັບຮອງເອົາ ຜັງເມືອງລະດັບຕົວເມືອງ ທີ່ຂຶ້ນກັບແຂວງ, ກຳແພງນະຄອນ ຫລື ເຂດພິເສດ;
- ຕິດຕາມກວດກາ ແລະປະເມີນຜົນກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຜັງເມືອງ;
- ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ຕາມການມອບໝາຍຂອງລັດຖະບານ .

ມາດຕາ 35. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງພະແນກ ຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງແຂວງ, ກຳແພງ

ນະຄອນ ແລະ ເຂດພິເສດ

ພະແນກ ຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະກໍ່ສ້າງແຂວງ, ກຳແພງນະຄອນ ແລະເຂດພິເສດມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ໃນການຄຸ້ມຄອງຜັງເມືອງ ດັ່ງນີ້ :

- ສ້າງແຜນຜັງເມືອງລະດັບຕົວເມືອງ ເພື່ອສະເໜີໃຫ້ກະຊວງ ຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງ ພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາ;
- ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ກວດກາການປຸກສ້າງ, ສ້ອມແປງ ແລະກໍ່ສ້າງໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມຜັງເມືອງ;
- ອອກໃບອະນຸຍາດປຸກສ້າງ ຫລືສ້ອມແປງແລະ ອອກໃບຢັ້ງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງ ;
- ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບຽບການນຳໃຊ້ທີ່ດິນສຳລັບເຂດຕົວເມືອງທີ່ຍັງບໍ່ທັນມີຜັງເມືອງ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງທີ່ດິນ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ;
- ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນໆ ຕາມການມອບໝາຍ ຂອງກະຊວງ ຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງ .

ມາດຕາ 36. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງອົງການພັດທະນາ ແລະ ບໍລິຫານຕົວເມືອງ

ອົງການພັດທະນາ ແລະ ບໍລິຫານຕົວເມືອງແຂວງ, ກຳແພງນະຄອນ ແລະ ເຂດພິເສດ ມີສິດ ແລະໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

- ວາງແຜນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ,ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາວຽກງານພັດທະນາຕົວເມືອງ ;
- ກໍ່ສ້າງ , ປັບປຸງ, ບູລະນະບັນດາໂຄງລ່າງ ແລະ ການບໍລິການຕົວເມືອງ ;
- ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຄວບຄຸມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານການປຸກສ້າງ ;
- ສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ເອກະສານເຕັກນິກອັນຈຳເປັນຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບຜັງເມືອງ;
- ສ້າງແຫລ່ງລາຍຮັບ ເຂົ້າໃນວຽກງານການສ້າງ ແລະພັດທະນາຜັງເມືອງ ;
- ປະຕິບັດສິດ ໜ້າທີ່ອື່ນໆຕາມການມອບໝາຍຂອງເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງກຳແພງນະຄອນ ຫລື ຫົວໜ້າເຂດພິເສດ.

ມາດຕາ 37. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຫ້ອງການ ຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງເມືອງ

ຫ້ອງການ ຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງເມືອງ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຄຸ້ມຄອງ, ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຜັງເມືອງຕາມການມອບໝາຍຂອງພະແນກ ຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງແຂວງ, ກຳແພງນະຄອນ ຫລື ເຂດພິເສດ.

ມາດຕາ 38. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງອຳນາດການປົກຄອງບ້ານ

ອຳນາດການປົກຄອງບ້ານ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຊ່ວຍຫ້ອງການ ຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງເມືອງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຜັງເມືອງ, ວຽກງານອະນາໄມບ້ານ, ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຕະຫລອດຮອດວຽກງານການຄຸ້ມຄອງການປຸກສ້າງ ແລະ ກໍ່ສ້າງໃນຂອບເຂດບ້ານຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 39. ການເຜີຍແຜ່ຜັງເມືອງ

ຜັງເມືອງລະດັບຕ່າງໆ ທີ່ຜ່ານການຮັບຮອງແລ້ວ ຕ້ອງໄດ້ເຜີຍແຜ່ໃຫ້ມວນຊົນຮັບຮູ້ຢ່າງກ້ວາງຂວາງແລະປະຕິບັດຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ໝວດທີ 2
ອົງການກວດກາຜັງເມືອງ

ມາດຕາ 40. ຈຸດປະສົງການກວດກາຜັງເມືອງ

ການກວດກາການປະຕິບັດຜັງເມືອງ ໃນລະດັບຕ່າງໆ ແມ່ນການກວດກາການນຳໃຊ້ ທີ່ດິນຜັງເມືອງ, ການປຸກສ້າງ ແລະການກໍ່ສ້າງໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ຕາມລະບຽບການ ຂອງຜັງເມືອງ ແນໃສ່ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມສະຫງົບ, ຄວາມປອດໄພ, ຄວາມເປັນລະບຽບ, ຄວາມສະດວກ, ຄວາມສະອາດ, ສຸຂານາໄມແລະຄວາມສວຍງາມຂອງຕົວເມືອງ.

ມາດຕາ 41. ອົງການກວດກາຜັງເມືອງ

ອົງການກວດກາຜັງເມືອງ ແມ່ນອົງການດຽວກັນກັບອົງການຄຸ້ມຄອງຜັງເມືອງ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 33 ເທິງນີ້.

ມາດຕາ 42. ເນື້ອໃນ ແລະ ວິທີການກວດກາຜັງເມືອງ

ການກວດກາຜັງເມືອງ ແມ່ນການກວດກາການປະຕິບັດລະບຽບການຂອງຜັງເມືອງ ເຊັ່ນ : ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນຜັງເມືອງ, ການປຸກສ້າງ ແລະການກໍ່ສ້າງ,ມາດຕະການຄວາມປອດໄພ,ຄວາມສະອາດ ແລະ ອື່ນໆ.

ການກວດກາ ຜັງເມືອງ ມີ ສາມ ປະເພດ ຄື :

- ການກວດກາຕາມລະບົບປົກກະຕິ ;
- ການ ກວດກາໂດຍແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ ;
- ການ ກວດກາແບບກະທັນຫັນ.

ໃນການກວດກາ ການປະຕິບັດລະບຽບການຂອງຜັງເມືອງອົງການກວດກາຜັງເມືອງ ຕ້ອງໄດ້ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ .

ໝວດທີ 3
ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ມາດຕາ 43. ປະເພດຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ທີ່ເກີດຂື້ນກ່ຽວກັບການປະຕິບັດລະບຽບການຂອງຜັງເມືອງ ມີ ສອງ ປະເພດຄື :

1. ຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ທາງດ້ານບໍລິຫານ;
2. ຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງແພ່ງ.

ມາດຕາ 44. ຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ທາງດ້ານບໍລິຫານ

ຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ທາງດ້ານບໍລິຫານ ແມ່ນຂໍ້ຂັດແຍ່ງກ່ຽວກັບ ການອອກໃບອະນຸຍາດປຸກສ້າງ ຫລື ສ້ອມແປງ, ການຕົກລົງໃຫ້ຄ່າທົດແທນ, ການປຸກສ້າງ ແລະການກໍ່ສ້າງ ທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບການຂອງຜັງເມືອງ ແລະ ການລະເມີດອື່ນໆກ່ຽວກັບຜັງເມືອງທີ່ມີລັກສະນະບໍລິຫານ.

ຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ທາງດ້ານບໍລິຫານ ຈະຖືກແກ້ໄຂ ຕາມລະບຽບການບໍລິຫານ.

ມາດຕາ 45. ຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ທາງແພ່ງ

ຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ທາງແພ່ງ ແມ່ນຂໍ້ຂັດແຍ່ງທີ່ເກີດຂື້ນຈາກການປຸກສ້າງ ຫລືການກໍ່ສ້າງທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບການຂອງຜັງເມືອງ ຊຶ່ງກໍ່ຄວາມເສັຍຫາຍໃຫ້ແກ່ບຸກຄົນອື່ນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງ ແລະການລະເມີດອື່ນໆກ່ຽວກັບຜັງເມືອງທີ່ມີລັກສະນະທາງແພ່ງ .

ຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ທາງແພ່ງ ຈະຖືກແກ້ໄຂດ້ວຍວິທີການໄກ່ເກັ່ຽ, ຖ້າຫາກການໄກ່ເກັ່ຽບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນຜູ້ຖືກເສັຍຫາຍມີສິດຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານ .

ພາກທີ VI
ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 46. ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນວຽກງານການສ້າງ ແລະພັດທະນາຜັງເມືອງ ຫລືມີຜົນງານດີເດັ່ນ ໃນການປະຕິບັດລະບຽບການຂອງຜັງເມືອງຈະຖືກຍ້ອງຍໍ ຫລື ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍອື່ນໆຕາມຄວາມເໝາະສົມ .

ມາດຕາ 47. ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ, ໃຊ້ແທນຄ່າເສັຍຫາຍ, ປັບໄໝ ຫລື ໄດ້ຮັບໂທດທາງອາຍາ ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີເບົາ ຫລື ໜັກ.

ມາດຕາ 48. ມາດຕະການສຶກສາອົບຮົມ

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ໃນສະຖານເບົາ ເຊັ່ນ : ວາງວັດຖຸກໍ່ສ້າງ, ຖິ້ມຂີ້ເຫຍື້ອ ຫລື ຖອກສິ່ງເສດເຫລືອຊະຊາຍ ນອກສະຖານທີ່ກຳນົດໃຫ້, ຕໍ່ເທີບຫລືຕໍ່ເຕີມທີ່ກວມເອົາສະຖານທີ່ສາທາລະນະ ຫລື ການລະເມີດອື່ນໆໃນສະຖານເບົາ ຈະຖືກຕັກເຕືອນ ແລະ ສຶກສາອົບຮົມ ພ້ອມທັງໃຫ້ຢຸດເຊົາ ຫລື ຮື້ຖອນການປຸກສ້າງ ຫລືການກໍ່ສ້າງທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບການຂອງຜັງເມືອງ ຕາມແຕ່ກໍລະນີ.

ມາດຕາ 49. ມາດຕະການໃຊ້ແທນຄ່າເສັຍຫາຍ

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງທີ່ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຊຶ່ງກໍ່ຄວາມເສັຍຫາຍແກ່ຊັບສິນຂອງລັດ, ຂອງລວມໝູ່ ຫລື ຂອງບຸກຄົນຕ້ອງໄດ້ໃຊ້ແທນຄ່າເສັຍຫາຍຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 50. ມາດຕະການປັບໃໝ

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະຖືກປັບໃໝ ດັ່ງນີ້ : ປັບໃໝສິບ ສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງມູນຄ່າສິ່ງກໍ່ສ້າງ ຫລືສ້ອມແປງທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ. ໃນກໍລະນີທີ່ການກໍ່ສ້າງ ຫລືການສ້ອມແປງນັ້ນຫາກບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມຜັງເມືອງແລ້ວ ຜູ້ລະເມີດຍັງຈະຕ້ອງໄດ້ຮື້ຖອນສິ່ງກໍ່ສ້າງທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງນັ້ນຕາມແຕ່ກໍລະນີ.

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຜ່ານການສຶກສາອົບຮົມຕາມມາດຕາ 48 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ຫາກຍັງສືບຕໍ່ການລະເມີດດັ່ງກ່າວ ກໍຈະຖືກປັບໃໝ.

ມາດຕາ 51. ມາດຕະການທາງອາຍາ

ບຸກຄົນໃດ ນັບທັງປະຊາຊົນ ແລະລັດຖະກອນທີ່ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຊຶ່ງເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ເຊັ່ນ : ນຳໃຊ້ເອກະສານປອມ, ປອມແປງເອກະສານ, ສວຍໃຊ້ໜ້າທີ່ຕຳແໜ່ງ ເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ, ປະຕິບັດໜ້າທີ່ດ້ວຍຄວາມເລີ່ນເລີ້ ຊຶ່ງພາໃຫ້ເກີດຄວາມເສັຍຫາຍຕໍ່ຊີວິດ, ສຸຂະພາບຂອງບຸກຄົນ ຫຼືຕໍ່ຊັບສິນຂອງລັດ ຫລືລວມໝູ່, ບໍ່ປະຕິບັດມາດຕະການຄວາມປອດໄພ ຊຶ່ງພາໃຫ້ຄົນເສັຍຊີວິດ ຫລື ເສັຍສຸຂະພາບ ຈະຖືກລົງໂທດຕາມກົດໝາຍອາຍາ.

ມາດຕາ 52. ມາດຕະການໂທດເພີ້ມ

ນອກຈາກໂທດທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນມາດຕາ 48, 49, 50 ແລະ 51 ເທິງນີ້ແລ້ວ ຜູ້ລະເມີດທີ່ໄດ້ກໍ່ຄວາມເສັຍຫາຍຢ່າງຮ້າຍແຮງຕໍ່ຊັບສິນຂອງລັດ, ຂອງລວມໝູ່ ຫລື ຂອງບຸກຄົນ ຍັງຈະຖືກປະຕິບັດມາດຕະການໂທດເພີ້ມ ອີກເຊັ່ນ : ໂຈະກິດຈະການ, ຖອນໃບອະນຸຍາດ, ຮື້ຖອນສິ່ງກໍ່ສ້າງ ຫລືສ້ອມແປງທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງນັ້ນຕາມແຕ່ກໍລະນີ .

ພາກທີ VII
ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 53. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ມອບໃຫ້ລັດຖະບານແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເປັນຜູ້ເຜີຍແຜ່ ແລະຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກົດໝາຍສະບັບນີ້ .

ມາດຕາ 54. ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດພາຍຫລັງ 90 ວັນ ນັບແຕ່ມື້ປະທານ ປະເທດແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດ ປະກາດໃຊ້ເປັນຕົ້ນໄປ .

ຂໍ້ກຳນົດ,ບົດບັນຍັດໃດທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ .

ວຽງຈັນ, ວັນທີ 3 ເມສາ 1999.